

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 14 september 2025 om 17:00 in de Nieuwe Kerk.

Voorganger: ds. J.W. Sparreboom

Zingen: Psalm 43 (Oude Berijming)

3 Zend HEER, Uw *licht en waarheid* neder,
En breng mij, *door* dien glans geleid,
Tot Uw *gewijde* tente weder
Dan *klimt* mijn bange ziel *gereder*
Ten *berge* van Uw heiligheid,
Daar mij Uw *gunst* verbeidt.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 42 (De Nieuwe Psalmberijming)

1 Als een uitgeputte hinde
die *naar* stromend water smacht,
zo verlang ik U te vinden,
God, *mijn* levensbron, mijn kracht.
Ik heb dorst, *mijn hart* lijdt pijn:
Wanneer zal ik bij Hem zijn?
Wanneer zal ik Hem ontmoeten,
zal zijn glimlach mij begroeten?

3 Waarom, ziel, zo aangeslagen?
Waarom boordevol verdriet?
Hoop op God en laat je dragen.
Hij vergeet je zeker niet.
Want de dag komt ? heb geduld! ?
dat je Hem aanbidden zult.
Straks zal ik zijn naam belijden:
Hij zal mij opnieuw bevrijden.

6 Waarom, ziel, zo aangeslagen?
Waarom boordevol verdriet?
Hoop op God en laat je dragen.
Hij vergeet je zeker niet.
Want de dag komt ? heb geduld! ?
dat je Hem aanbidden zult.
Straks zal ik zijn naam belijden:
Hij zal mij opnieuw bevrijden.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 107 (De Nieuwe Psalmberijming)

10 Hij maakt van *waterbeken*
een *droog en* dorstig land,
van frisse, *groene* streken
gebied met zout en zand.
Maar *waar geen* plantje leeft
laat *Hij weer water* stromen.
Wie *dorst of* honger heeft
mag *naar die bronnen* komen.

Gebied om de opening van het Woord

Schriftlezing: Numeri 11 vers 4 - 35

De Israëlieten jammeren

- ⁴ Het samenraapsel *van vreemdelingen* dat in hun midden verkeerde, werd met gulzigheid bevangen; daarom jammerden ook de Israëlieten opnieuw en zeiden: Wie zal ons vlees te eten geven?
- ⁵ Wij denken terug aan de vis die wij in Egypte voor niets aten, aan de komkommers, de watermeloenen, de prei, de uien en de knoflook.
- ⁶ Maar nu droogt onze ziel uit, er is helemaal niets dan dit manna voor onze ogen!
- ⁷ Het manna leek op korianderzaad en de kleur ervan leek op de kleur van balsemhars.
- ⁸ Het volk liep *overal* rond, verzamelde *het*, en maalde het met handmolens, of stampte het fijn met een stamper. Dan kookte men het in een pot en maakte er koeken van. De smaak ervan leek op de smaak van baksel in olie.
- ⁹ Telkens wanneer de dauw 's nachts op het kamp neerdaalde, daalde *ook* het manna daarop neer.
- ¹⁰ Toen hoorde Mozes het volk jammeren, geslacht na geslacht, ieder voor de ingang van zijn tent. En de toorn van de HEERE ontbrandde hevig; ook in de ogen van Mozes was het kwalijk.
- ¹¹ En Mozes zei tegen de HEERE: Waarom hebt U Uw dienaar kwaad gedaan en waarom heb ik geen genade gevonden in Uw ogen, dat U de last van heel dit volk op mij legt?
- ¹² Ben ik *soms* zwanger geweest van heel dit volk? Of heb ik het gebaard, zodat U tegen mij zou kunnen zeggen: Draag het in uw schoot, zoals een verzorger een zuigeling draagt, naar het land dat U hun vaders gezworen hebt?
- ¹³ Waar zou ik vlees vandaan moeten halen om al dit volk te geven? Want zij jammeren tegen mij: Geef ons vlees, zodat wij kunnen eten!
- ¹⁴ Ik alleen kan al dit volk niet dragen, want het is mij te zwaar.
- ¹⁵ En als U mij zo wilt behandelen, dood mij dan toch meteen, als ik genade in Uw ogen gevonden heb, en laat mij mijn onheil niet aanzien!

Verkiezing van zeventig oudsten

- ¹⁶ De HEERE zei tegen Mozes: Verzamel voor Mij zeventig mannen uit de oudsten van Israël, van wie u weet dat zij de oudsten van het volk zijn en de beambten ervan. U moet hen bij de tent van ontmoeting brengen en zij moeten daar bij u gaan staan.
- ¹⁷ Dan zal Ik neerdalen en daar met u spreken. En van de Geest Die op u is, zal Ik *een deel* afzonderen en op hen leggen. Zij zullen samen met u de last van dit volk dragen, zodat u die niet zelf alleen hoeft te dragen.

¹⁸ En tegen het volk moet u zeggen: Heilig u tegen morgen, en u zult vlees eten. U hebt immers ten aanhoren van de HEERE gejammerd: Wie zal ons vlees te eten geven? We hadden het zo goed in Egypte! Daarom zal de HEERE u vlees geven, en u zult eten.

¹⁹ U zult *het* niet één dag eten, geen twee dagen, geen vijf dagen, geen tien dagen, en geen twintig dagen,

²⁰ *maar* tot een volle maand, totdat het u de neus uit komt en u ervan walgt. Want u hebt de HEERE, Die in uw midden is, verworpen, en hebt voor Zijn aangezicht gejammerd: Waarom zijn wij eigenlijk uit Egypte vertrokken?

²¹ En Mozes zei: Dit volk, in het midden waarvan ik verkeer, bestaat uit zeshonderdduizend *man* te voet, en Ú zegt: Ik zal hun vlees geven en zij zullen er een volle maand van eten!

²² Kunnen dan voor hen *zoveel stuks* kleinvee en runderen geslacht worden, dat het voor hen genoeg zal zijn? Kunnen soms al de vissen in de zee voor hen verzameld worden, dat het voor hen genoeg zal zijn?

²³ Maar de HEERE zei tegen Mozes: Is de hand van de HEERE te kort? Nu zult u zien of Mijn woord werkelijkheid voor u zal worden, of niet.

²⁴ Mozes ging naar buiten en sprak de woorden van de HEERE tot het volk. En hij verzamelde zeventig mannen uit de oudsten van het volk en stelde hen op rondom de tent.

²⁵ Toen daalde de HEERE neer in de wolk en sprak tot hem, en Hij zonderde *een deel* af van de Geest Die op hem was, en droeg *dat* over op de zeventig mannen, die oudsten. En het gebeurde, toen de Geest op hen rustte, dat zij profeteerden, maar daarna niet meer.

Eldad en Medad

²⁶ Twee mannen echter waren in het kamp achtergebleven. De naam van de ene was Eldad, en de naam van de andere Medad. De Geest rustte op hen – zij behoorden namelijk tot de aangeschrevenen, maar waren niet naar de tent vertrokken – en zij profeteerden in het kamp.

²⁷ Een jongen liep snel weg en vertelde *het* aan Mozes, en zei: Eldad en Medad profeteren in het kamp.

²⁸ Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, een van zijn uitgekozen *jongeren*, antwoordde en zei: Mijn heer Mozes, belet het hun!

²⁹ Maar Mozes zei tegen hem: Zet u zich voor mij in? Och, waren allen van het volk van de HEERE *maar* profeten, dat de HEERE Zijn Geest over hen gaf!

³⁰ Daarna trok Mozes zich in het kamp terug, hij en de oudsten van Israël.

God zendt de Israëlieten een menigte kwakkels

³¹ Toen stak er van *de kant* van de HEERE een wind op en voerde kwakkels aan vanaf de zee, en verspreidde ze boven het kamp, ongeveer een dagreis naar de ene kant en een dagreis naar de andere kant, rondom het kamp, ongeveer twee el *hoog* boven het aardoppervlak.

³² En het volk stond op, die hele dag en die hele nacht, en heel de volgende dag, en men verzamelde de kwakkels. Wie het minst had, had tien homer verzameld, en men spreidde ze wijd voor zich uit, rondom het kamp.

³³ Het vlees zat nog tussen hun tanden, voordat het gekauwd was, toen de toorn van de HEERE tegen het volk ontbrandde, en de HEERE bracht het volk een zeer grote slag toe.

³⁴ Daarom gaf men die plaats de naam Kibroth-Taäva, want daar hadden zij het volk dat zo gulzig geweest was, begraven.

³⁵ Van Kibroth-Taäva trok het volk verder naar Hazeroth, en zij bleven in Hazeroth.

Zingen: Op Toonhoogte 141 (Leid mij, Heer, o machtig Heiland)

1 Leid mij, Heer, o machtig Heiland
door dit leven aan uw hand.
Ik ben zwak, maar Gij zijt machtig,
wees mijn Gids in 't barre land.
Gij mijn Sterkte, Gij mijn Leider,
vul mij met uw Geest steeds meer,
vul mij met uw Geest steeds meer.

2 Laat mij zijn een Godsgetuige,
sprekend van U meer en meer.
Leid mij steeds door uwe liefde,
groeïend naar uw beeld, o Heer.
Brood des levens, Brood des hemels,
voed mij dat ik groei naar U,
voed mij dat ik groei naar U.

3 Laat door mij uw levend water
vloeien als een klare stroom.
O, Heer Jezus, 't wordt steeds later
dat uw Geest over allen koom'.
Machtig Heiland, mijn Verlosser,
kom, Heer Jezus, in uw kracht,
kom, Heer Jezus, in uw kracht.

Prediking n.a.v. Numeri 11:25 en 29

"Toen daalde de HEERE neer in de wolk en sprak tot hem, en Hij zonderde een deel af van de Geest Die op hem was, en droeg dat over op de zeventig mannen, die oudsten. En het gebeurde, toen de Geest op hen rustte, dat zij profeteerden, maar daarna niet meer."

"Maar Mozes zei tegen hem: Zet u zich voor mij in? Och, waren allen van het volk van de HEERE maar profeten, dat de HEERE Zijn Geest over hen gaf!"

Zingen: Op Toonhoogte 139 (Kom, Heil'ge Geest, Gij vogel Gods)

1 Kom, Heil'ge Geest, Gij vogel Gods,
daal neder waar Gij wordt verwacht.
Verschijn, Lichtengel, in de nacht
van onze geest, verward en trots.

2 Waar Gij niet zijt, is het bestaan,
is alle denken, alle doen
zo leeg en woest, zo dood, als toen
Gij, Geest, nog niet waart uitgegaan.

3 Er is geen licht dan waar Gij zijt,
uw vleugels breidt, uw vleugels strekt,
geen leven, dan waar Gij het wekt
in een gemis dat naar U schreit.

4 Hoor, Heil'ge Geest, wij roepen U!
Kom, wees aanwezig in het woord
wek onze geest, opdat hij hoort,
wek ons tot leven, hier en nu.

5 O Heil'ge Geest, wij zijn verblijd:
Gij immers, eeuwig ondoorgrond,
legt zelf dit lied ons in de mond,
ten teken dat Gij bij ons zijt.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 130 (Oude Berijming)

3 Ik *blijf den HEER* verwachten
Mijn *ziel wacht* ongestoord
Ik *hoop, in al mijn* klachten,
Op *Zijn onfeilbaar* woord
Mijn *ziel, vol angst en* zorgen,
Wacht *sterker op den* HEER,
Dan *wachters op den* morgen
Den *morgen, ach, wanneer?*

4 Hoopt *op den HEER, gij* vromen
Is *Israel* in nood,
Er *zal verlossing* komen
Zijn *goedheid* is zeer groot.
Hij *maakt, op hun* gebeden,
Gans *Israel eens* vrij
Van *ongerechtigheden*
Zo *doe Hij* ook aan mij.

Zegen